ПОЕЗДКА «ЗОЛОТОЙ ОСЕНИ» В «ПИРОГОВО»

Ясным солнечным днём 9 июня клуб «Золотая осень» на большом комфортабельном автобусе выехал в этнографический музей «Пирогово». Музей расположен под открытым небом, занимает площадь 150 гектаров.

Официальное название – «Национальный музей архитектуры и быта Украины». Был основан в далёком 1969 году, первых посетителей принял 7 лет спустя, в 1976 году. Здесь представлены архитектурные формы и быт всех уголков Украины.

Экспозиция музея состоит из более чем 300 экспонатов, собранных с территории всей страны. Строения распределены по регионам: Полесье и Подол, Карпаты и Надднепрянщина, Полтавщина и Южная Украина. Популярность музея растет с каждым годом.

С экскурсоводом мы побывали на территории, где представлен регион Правобережная Надднепрянщина, а так же посетили Спивоче поле.

Клуб «Золотая осень» в Пирогово

На входе в музей нас встретил символ хлеборобной Украины – 3 красивые ветряные мельницы и огромное яйцо-писанка. Песчаная дорожка среди зелёного поля повела нас прямо к украшенным хатам и мазанкам, в каждый домик мы заглянули, ознакомились с бытом украинских крестьян, их ремёслами, предметами утвари 17-18 в. Побывали в школе, она была привезена из села Лоташево Черкасской области 1880 года. Деревянные парты спальни для учеников, у доски расположен «старинный компьютер» - деревянные счеты на подставке.

Церковь святой Параскевы 1742 года привезена из с. Зарубницы Черкасской области. Иконостас 18 века, шестиярусный, с резьбой и позолотой.

Шинок 19 века из села Бабанна Уманского района Черкасской области.

Экскурсовод поведал нам много народных обычаев. Оказывается, девушка на выданье должна была иметь скрыню с приданым – не менее 12 рушников и 12 вышитых сорочек, а парень, который, женившись, переходил жить в дом невесты, назывался «приймак», ходила такая шуточная пословица, что приймак 7 лет кота на «вы» называл и петуху

Незабываемые минуты общения на територии музея

лапки мыл.

9 июня в Пирогово был настоящий праздник – День вышивки и ткачества, было представлено много изделий вышивки, керамики и других сувениров.

В час дня на Спивочем поле начался концерт фольклорных коллективов со всей Украины, дети в национальных костюмах пели и танцевали народные танцы.

Пообедали в лесу за столиками, естественно, весь мусор за собой убрали подчистую.

Любовались мельницами, гигантскими яйцами-писанками, получили от поездки истинное эстетическое удовольствие.

Большое спасибо Благотворительному фонду Константина Ефименко за добро и организацию нашего досуга. Сколько нового мы узнали за 1,5 года существования клуба «Золотая осень» Академии пенсионеров, приобрели новых друзей. Как расширился наш кругозор!

МАНДРІВКА ДО МІСТА-МУЗЕЮ

До цієї мандрівки члени клубу «Промінь надії», що працює в районній бібліотеці на Таращанському масиві, готувалися завчасно і з особливим настроєм. Адже із 50 академістів, які виявили бажання їхати на екскурсію, Переяслав-Хмельницький відвідували в свій час лише декілька осіб. Але про те, що на Київщині є таке славне місто-музей, де кожен куточок дихає історією і може розповісти більше, ніж сотні сторінок енциклопедії, - знали всі.

Клуб «Промінь надії» біля монументу на честь 300-річчя возз'єднання України з Росією на площі Богдана Хмельницького

Олена Ткач

Отож у Переяславі із задоволенням прослухали оглядову екскурсію, в ході якої дізналися про історію заснування міста, про таких славних українців, як Богдан Хмельницький, Іван Мазепа, Григорій Сковорода, лікар Козачковський, Тарас Шевченко та їхню роль у долі міста та України в цілому.

Вразив той факт, що в Переяславі-Хмельницькому проживає 30 тис. мешканців, і водночас на території діє більше 10 храмів, споруджених у різні історичні періоди. Окрім того, 25 музеїв пропонують відвідувачам та жителям міста поринути у світ нового, цікавого й незабутнього. Тут вам і музей кобзарського мистецтва, і музей архітектури Переяслава часів Київської Русі, і музей історії православної церкви, і музей хліба, а також сухопутного транспорту, історії філософії, Трипільської культури, музей-пошта, меморіальний музей класика єврейської літератури Шолом-Алейхема тощо.

А чого вартий історико-етнографічний музей просто неба, де, уявіть-но, на десятках гектарів розкинулося справжнє стародавнє село: тут вам і шинок, і млинок, і вітряки, і хати з дворами та коморами, де мешкали гончарі, бджолярі, столяри, стельмахи, ткачі, бондарі. А зазирніть-но в таку хатину: скільки вишитих рушників на стінах ви побачите, обов'язково образи на покуті, на підлозі - лави, столи, скрині,

Біля хати, в якій знімався мюзикл «Вечори на хуторі поблизу Диканьки»

прялки, мотовила, хатня утвар. А які ж печі розмальовані! Як пахне свіжоскошеним сіном, яким українці традиційно встеляли підлогу. А пучечки духмяних польових квітів та домашніх чорнобривців під сволоками!

Особливо схвилювала білоцерківських академістів розповідь екскурсовода про чотири приїзди Шевченка до Переяслава, один із яких ознаменувався появою відомого на весь світ «Заповіту». І дізналися вони про це в Музеї Заповіту Тараса Шевченка, який розміщено сьогодні в маєтку лікаря Козачковського. Як відомо, цих українців поєднувала багаторічна дружба, а познайомилися вони у Петербурзі.

Дуже швидко підійшов до завершення той екскурсійний день. І хоча втома постійно нагадувала про себе, а коли поверталися додому, ще й під дощ потрапили, - але все це не могло ніяк затьмарити феєрії вражень від поїздки до Переяслава-Хмельницького.